

Hinc erit $B = \eta D + k\mathfrak{B}$, $B' = \xi D + k\mathfrak{B}'$, adeoque, propter $k = \pm 1$, vel $B \equiv \mathfrak{B}$, $B' \equiv \mathfrak{B}'$, vel $B \equiv -\mathfrak{B}$, $B' \equiv -\mathfrak{B}'$ (mod. D). In casu priori valores (B, B') , $(\mathfrak{B}, \mathfrak{B}')$ aequivalentes vocamus, in posteriori oppositos; repraesentationem formae ϕ autem ad quemlibet valorem expr. $\sqrt{\Delta(p, -q, r)}$ (mod. D), qui ex ipsa per methodum in I deduci potest, pertinere dicemus. Hinc omnes valores, ad quos eadem repraesentatio pertinet, vel aequivalentes erunt vel oppositi.

III. Vice versa autem, si vt ante in I repraesentatio formae ϕ per f haec $x = \alpha t + \beta u$ etc. ad valorem (B, B') pertinet, qui inde deducitur adiumento transformationis

$$\begin{array}{lll} \alpha, & \beta, & \gamma \\ \alpha', & \beta', & \gamma' \\ \alpha'', & \beta'', & \gamma'' \end{array}$$

eadem quoque ad quemvis alium valorem $(\mathfrak{B}, \mathfrak{B}')$ pertinebit, qui illi vel aequivalentes est vel oppositus; i. e. loco ipsorum $\gamma, \gamma', \gamma''$ alias integros $\delta, \delta', \delta''$ accipere licebit, pro quibus aequatio (52) haec $(\alpha'\beta'' - \alpha''\beta')\delta + (\alpha''\beta - \alpha'\beta'')\delta' + (\alpha\beta' - \alpha'\beta)\delta'' = \pm 1$ locum habeat, et qui ita comparati sint, vt coëfficiens 4 et 5 in forma ei adjuncta, in quam f per substitutionem (5)

$$\begin{array}{lll} \alpha, & \beta, & \delta \\ \alpha', & \beta', & \delta' \\ \alpha'', & \beta'', & \delta'' \end{array}$$

transit, resp. fiant $= \mathfrak{B}, \mathfrak{B}'$. Statuatur enim $\pm B = \mathfrak{B} + \eta D, \pm B' = \mathfrak{B}' + \xi D$ (acciendo

hic et postea signa superiora vel inferiora, prout valores (B, B'), ($\mathfrak{B}, \mathfrak{B}'$) aequivalentes sunt vel oppositi), vnde ζ, η erunt integri, transeatque g per substitutionem

$$\begin{matrix} 1, & 0, & \zeta \\ 0, & 1, & \eta \\ 0, & 0, & \pm 1 \end{matrix}$$

in formam g , cuius determinantem esse Δ , in forma adiuncta vero coëfficientes 4 et 5 resp. $= \mathfrak{B}, \mathfrak{B}'$ fieri facile perspicietur. Faciendo autem $a\zeta + b\eta \pm \gamma = \delta$, $a'\zeta + b'\eta \pm \gamma' = \delta'$, $a''\zeta + b''\eta \pm \gamma'' = \delta''$, nullo negotio patebit, f per substitutionem (S) transire in g , atque aequationi (Ω) satisfactum esse. Q. E. D.

283. Ex his principiis deducitur methodus sequens, omnes representationes proprias formae binariae $\phi = ptt + 2qtu + ruu$ determinantis D per ternariam f determinantis Δ inueniendi.

I. Eruantur omnes valores diuersi (i. e. non aequivalentes) expressionis $\sqrt{\Delta(p, -q, r)}$ (mod. D). Hoc problema pro eo casu, vbi ϕ est forma primitiva atque Δ ad D primus, supra (art. 233) solutum est, casusque reliqui ad hunc facilime reducuntur, quam tamen rem fusius hic explicare breuitas non permittit. Obseruamus tantummodo, quoties Δ ad D primus sit, expressionem $\Delta(p, -q, r)$ residuum quadraticum ipsius D esse non posse, nisi ϕ fuerit forma primitiva. Supponendo enim $\Delta p = BB - DA'$, $-\Delta q = BB' - DB''$, $\Delta r = B'B' - DA$, fit $(DB'' - \Delta q)^2 = (DA' + \Delta p)(DA + \Delta r)$; hinc, per euolutionem et substituendo $qq - pr$ pro D , fit $(qq -$

$pr) (B''B''' - AA') - \Delta (Ap + 2B''q + Ar)$
 $+ \Delta\Delta = 0$, vnde facile concluditur, si p, q, r diuisorem communem haberent, hunc etiam ipsum $\Delta\Delta$ metiri; tunc vero ad D primus esse non posset. Quare p, q, r diuisorem communem habere nequeunt, siue ϕ erit forma primitua.

II. Designemus multitudinem horum valorum per m , supponamusque, inter eos reperiri n valores, qui sibi ipsis oppositi sint (statuendo $n = 0$ quando tales non adsunt). Tunc manifestum est, ex $m - n$ reliquis valoribus binos semper oppositos fore (quoniam cuncti valores complete haberi supponuntur); reiiciatur e binis quibusque valoribus oppositis unus ad libitum, remanebuntque omnino valores $\frac{1}{2}(m + n)$. Ita e. g. ex octo valoribus expr. $\checkmark - 1 \times (19, 3, 41)$ (mod. 770) his (44, 237), (171, - 27), (269, - 83), (291, - 127), (- 44, - 237), (- 171, 27), (- 269, 83), (- 291, 127), quatuor posteriores sunt reiiciendi, tamquam quatuor prioribus oppositi. Ceterum perspicuum est, si (B, B') sit valor sibi ipsi oppositus, $2B, 2B'$, et proin etiam $2\Delta p, 2\Delta q, 2\Delta r$ per D diuisibiles fore; quodsi itaque Δ, D inter se primi sunt, etiam $2p, 2q, 2r$ per D diuisibiles erunt, et quum, per I, in hoc casu etiam p, q, r diuisorem communem habere nequeant, etiam 2 per D diuisibilis esse debet, quod fieri nequit nisi D vel $= \pm 1$, vel $= \pm 2$. Quamobrem pro omnibus valoribus ipsius D maioribus quam 2 semper erit $n = 0$, si Δ ad D est primus.

III. His ita factis manifestum est, quamvis representationem propriam formae ϕ per f ne-